

שני דייני פרק שלשה עשר כתובות

קו.

עין משפט
נר מצוה

י א מ״י פכ״א מהל׳
סנהדרין הל׳ ו פ״ו
מהל׳ ת״מ הל׳ י סג׳ לאח׳
קס עוש׳ע ח״מ ס״ טו
קע״ א ובהג׳ וסעיף ב:
יב ב ג ד מ״י פ״ד מהל׳
שקלים הל׳ ז:
יב ה מ״י שם הל׳ ז:
יג ו ז מ״י שם הלכה א
ב:
יד ח מ״י שם הלכה ד:

תוספות רי"ד

אחתיה קמיה אמר האי
עשה והאי עשה עשה
רכוב תורה עדיף שלקיה
לדינא דימני ואחתיה
לדיניה כיון דחזי בעל
ינייה הכי איסתתים
טענתיה. רב ענן הוה רגיל
אליהו דהוה מבני הכי סדר
אליהו כיון דתנייה הכי אל
אתא יתיב בתעניתא וכעא
רמי ואתא ואפי"ה הוה
במעית הוי יתיב בתיביתא
ומתני והיני דאמרי סדר
אליהו רבה וסדר

האי עשה והאי עשה. מלות הדיינים עשה ושפטתם (דק"י): **עשה דכדור סורה.** דיניה דהאי גבירא דהוא עשה דאיכא כדור סורה דרבי עקיבא בזהדי עדיף: **סדר אליהו רבה.** שלמד חוץ למיבנה. סדר אליהו זוטא שלמד בחוץ למיבנה: **הוא יריסא.** כעס של מקום וצא רעב לעולם: **דבי מיפטרי.** תלמידיו ממנו לעמוד

מצית המדרש: הוו פיישי גבי. אורלי
שלחנו תרי אלפים ומאתים דכתיב:
עשרים לחם ולחם צבורים הא עשרים
וחד וכרמל הרי עשרים ותריין וכל אחד
לפני מאה איש הרי תרי אלפין ומאתים:
בפתים מורא. השומעין ממיו
ושמעין לרבים זה מכללן וזה מכלל
ומלפנים ומלאחור ומתחילין למקומות
הרבה שהיה העם רב: **וכסי ליה ליומא.**

תורה אור השלב

1. וַיֹּאמֶר מִשְׁרְתּוֹ מָה
אָתָּן זֶה לִפְנֵי מֵאָה אִישׁ
וַיֹּאמֶר תָּן לָעַם וַיֹּאכְלוּ
כִּי כֹה אָמַר יי אֲבֹל
וְהוֹתֵר: מַלְכִּים ב ד מ ג

הגהות הב"ח

מאפיל את החמה והיה ניכר בצ"ח:
מגיה ספרים. של כל אדם ואדם
שאסור להשהות ספר שאינו מוגה
משום של תשכן צהלה"ק עולה¹ ורוא
בית את שהיו מתעללים בדבר והפקירו
תרומת הלשכה לכך: בית אבותינו
ובית גרנו במסכת יומא (דף לה.):
בדצ"ב. בפרכות שכנגד הפתחים

מוסף רש"י

שבעה כנגד שבעה
שערים. שבעה לשבעה
שערי המורה (יומא ד).
שמים בדביר. במקום
אמה טרקסין, ושמים
כנגדן בעליה. לחוך בין
עליית ההיכל לעליית בית
קדשי הקדשים (פס).

הַי עֲשֵׂה וְהִיא עֲשֵׂה ^אעֲשֵׂה דַכְּבוֹד תּוֹרָה
עֲדִיף סִלְקִיהָ לְדִינָא דִּיתְמִי וְאַחֲתִיהָ לְדִינֶיהָ
כִּיּוֹן דְּחוּזָא בְּעַל דִּינֶיהָ יִקְרָא דְקָא עֵבִיד לִיה
אִיסְתַּתֵּם מַעֲנִיתָהּ: רַב עֲנָן הוּא רִגִּיל אֱלִיהּ
דְּאִתִּי גִבִּיהָ דְּהוּא מִתְּנִי לִיה סִדֵּר דְּאֱלִיהּ כִּיּוֹן
דְּעֵבֵד הֵכִי אִיסְתַּלַּק יִתִּיב בְּתַעֲנִיתָא וְבַעַז
רַחֲמֵי וְאַתָּא כִּי אַתָּא הוּא מִבְּעִית לִיה בְּעוֹתִי
וְעֵבֵד תִּיבּוּתָא וְיִתִּיב קִמְיָה עַד דְּאִפִּיק לִיה
סִידְרִיהּ וְהִיָּינוּ דְּאִמְרֵי סִדֵּר דְּאֱלִיהּ רַבָּה סִדֵּר
אֱלִיהּ זֹוטָא בְּשֵׁנִי דְּרַב יוֹסֵף הוּא רִיתְחָא
אִמְרֵי לִיה רַבִּנָּן לְרַב יוֹסֵף לִיבְעִי מִרַחֲמֵי אִמֵּר
לְהוּ הִשְׁתָּא וְזִמָּה אֱלִישֵׁעַ דְּכִי הוּוּ רַבִּנָּן מִיִּפְטָרִי
מִקִּמְיָה הוּוּ פִּיִּישֵׁי תְרִי אֲלַפֵּן וּמֵאֲתָן רַבִּנָּן
בְּעִידָן רִיתְחָא לֹא הוּא בְּעִי רַחֲמֵי אֲנָא אִיבְעִי
רַחֲמֵי וּמִמָּאִי דְּפִיִּישֵׁי הֵכִי דְכִתִּיב יוֹיָאִמֵּר
מִשְׁרַתּוּ מָה אֲתָן זֶה לִפְנֵי מָאָה אִישׁ מָאִי לִפְנֵי
מָאָה אִישׁ אִילִימָא דְכּוֹלְהוּ לִפְנֵי מָאָה אִישׁ
בְּשֵׁנִי בְּצוֹרֶת טוֹבָא הוּוּ אֲלֹא דְכָל חַד וְחַד
קִמְיָ מָאָה אִישׁ כִּי הוּוּ מִיִּפְטָרִי רַבִּנָּן מְבִי רַב
הוּוּ פִיִּישֵׁי אֲלַפָּא וּמֵאֲתָן רַבִּנָּן מְבִי רַב הוֹנָא
הוּוּ פִיִּישֵׁי תִמְנֵי מָאָה רַבִּנָּן רַב הוֹנָא הוּא
דְּרִישׁ בְּתַלְסַר אִמּוּרָאִי כִי הוּוּ קִיִּימִי רַבִּנָּן
מִמְתִּיבְתָּא דְרַב הוֹנָא וְנַפְצִי גְלִימִיָּהּ הוּא
סִלִּיק אֲבָקָא וְכִסִּי לִיה לְיוֹמָא וְאִמְרֵי בְּמַעֲרָבָא
קָמוּ לִיה מִמְתִּיבְתָּא דְרַב הוֹנָא בְּבִלְאָה כִי
מִיִּפְטָרִי רַבִּנָּן מְבִי רַבָּה וְרַב יוֹסֵף הוּוּ פִיִּישֵׁי
אַרְבַּע מָאָה רַבִּנָּן וְקָרוּ לְנַפְשֵׁיהוּ יִתְמִי כִי הוּוּ
מִיִּפְטָרִי רַבִּנָּן מְבִי אֲבִיִּי וְאִמְרֵי לֵה מְבִי רַב
פַּפָּא וְאִמְרֵי לֵה מְבִי רַב אִשִּׁי הוּוּ פִיִּישֵׁי מֵאֲתָן
רַבִּנָּן וְקָרוּ נַפְשֵׁיהוּ יִתְמִי דִּיתְמִי ^אא"ר יִצְחָק בַּר
רִדְפָא א"ר אֲמִי ^אמְבַקְרִי מוֹמִין שְׁבִירוּשָׁלַיִם
הָיוּ נוֹטְלִין שְׂכָרָן מִתְּרוּמַת הַלְשֹׁכָה אִמֵּר רַב
יְהוּדָה אִמֵּר שְׁמוּאֵל יִת"ח הַמְּלַמְדִין הַלְכוֹת
שְׁחִיטָה לְכַהֲנִים הָיוּ נוֹטְלִין שְׂכָרָן מִתְּרוּמַת
הַלְשֹׁכָה אִמֵּר רַב גִּידֵל אִמֵּר רַב יִת"ח
הַמְּלַמְדִים הַלְכוֹת קִמְיָצָה לְכַהֲנִים נוֹטְלִין
שְׂכָרָן מִתְּרוּמַת הַלְשֹׁכָה אִמֵּר רַבָּה בַּר בַּר
חֲנָה אִמֵּר ר' יוֹחָנָן יִמְגִּיֵּה סְפָרִים שְׁבִירוּשָׁלַיִם
הָיוּ נוֹטְלִין שְׂכָרָן מִתְּרוּמַת הַלְשֹׁכָה אִמֵּר רַב
נַחֲמָן אִמֵּר רַב נָשִׁים הָאוֹרוֹגוֹת בְּפִרְכּוֹת נוֹטְלוֹת
שְׂכָרָן מִתְּרוּמַת הַלְשֹׁכָה יוֹאֲנִי אוֹמֵר מִקְדָּשִׁי
בְּדֶק הַבַּיִת הוֹאִיל וּפְרִכּוֹת תַּחַת בְּנִין עֲשׂוּיּוֹת
מִיִּתְיִבֵּי נָשִׁים הָאוֹרוֹגוֹת בְּפִרְכּוֹת וּבֵית גִּרְמוֹ עַל
מַעֲשֵׂה לֶחֶם הַפִּנִּים וּבֵית אֲבִטְיָנִים עַל מַעֲשֵׂה
הַקְּטֶרֶת כּוֹלָן הָיוּ נוֹטְלוֹת שְׂכָרָן מִתְּרוּמַת
רַבִּי זִירָא אִמֵּר רַב ^אשְׁלֹשָׁה עָשָׂר פְּרִכּוֹת
שִׁבְעָה שְׁעָרִים אֶחָד לְפִתְחוֹ שֶׁל הַיֵּכָל וְאֶחָד
נ' כִּנְגָדָן בְּעִלְיָה: ת"ר הַנָּשִׁים הַמְּגִדְלוֹת בְּנִיּוֹן
מִתְּ הַלְשֹׁכָה אֲבָא שְׁאוּל אוֹמֵר נָשִׁים קִירוֹת
פְּרַנְסוֹת אוֹתָן בַּעַז מִיִּנְיָה רַב הוֹנָא מְרַב
כְּלִי

מלכי יון וחזרו וגדרוס וגזרו כנגדם י"ג השתחואות ואם תאמר לרנן נמי דחיי שבעה השתחואות אינהו נמי מודו דעם הקטנים היו שלשה עשר כדפרישתי ואומר רבינו תם כיון אותם שערים אין נראה שיהא השתחואות כנגדם אבל אבא יוסף בן חנן קרא

הלשכה והתם בדבבי דאמר
היו במקדש שני שבעה כנגד
לפתחו של אולם (ב' בדביר
לפרה היו נוטלות שכרן מותרו
שבירושלים היו זנות אותן וכו')